

Vlaams
Parlement

vergadering **C81**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 14 januari 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de toenemende druk op jongeren naar aanleiding van enkele recente arrestaties – 539 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Cindy Franssen aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over gratis zendtijd voor de sector van de gezondheidspromotie – 721 (2015-2016)	7
VRAAG OM UITLEG van Manuela Van Werde aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het verfilmen van Vlaamse literatuur – 694 (2015-2016)	11
VRAAG OM UITLEG van Caroline Bastiaens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de uitvoering van de interne staatshervorming in het beleidsdomein Cultuur – 718 (2015-2016)	14
VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de renovatie van het Brusselse open talentenhuis Zinnema – 745 (2015-2016)	20

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de toenemende druk op jongeren naar aanleiding van enkele recente arrestaties – 539 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, ik heb een vraag die enkele weken geleden zeer actueel was. Het zijn wat ongewone tijden voor ons als samenleving, ook voor onze jongeren. Een gevoel van dreiging is onze samenleving binnengeslopen en dat was zeer voelbaar de afgelopen weken. Nu lijkt het alsof alles weer een beetje meer zijn normale gangetje gaat. Maar het is natuurlijk niet ondenkbaar dat we in de toekomst meer van die situaties zullen meemaken.

Wat is er gebeurd? Bij de verhoogde terreurdreiging in eigen land na de aanslagen in Parijs, zijn enkele jongeren op redelijk hardhandige wijze door de politiediensten gearresteerd. We hebben het verhaal van Kortrijk, waar enkele minderjarigen van 12 tot 15 jaar op een hardhandige wijze zijn gearresteerd. Er is het verhaal in Wijnegem, waar een jongen van 18 jaar op onterechte wijze en op een hardhandige manier is gearresteerd. Dat zijn helaas geen uitzonderlijke verhalen.

Ik spreek me, voor alle duidelijkheid, niet uit, minister en collega's, over individuele zaken. In Kortrijk werden goede trajecten gelopen en die zijn afgerond. Ook in het geval van Wijnegem heeft men geprobeerd een traject van nazorg op te zetten. Dat zijn goede zaken.

Het zijn geen uitzonderlijke verhalen. We zien heel vaak dat jongeren op momenten van instabiliteit en van dreiging een slachtoffer worden. Het zijn signalen die heel veel jongerenorganisaties hebben binnengekregen. Ik denk bijvoorbeeld aan organisaties zoals Uit De Marge, die met heel kwetsbare jongeren samenwerken. Men merkt dat jongeren het vertrouwen in zowel de politiediensten als in de samenleving voor een heel groot stuk beginnen te verliezen of in vraag te stellen.

Waarom wil ik u daar een vraag over stellen, minister? U hebt zelf aangegeven als een van de grote ambities te hebben om hard in te zetten op superdiversiteit. Ik geloof ook dat dat een kracht is van onze samenleving, vooral in onze grootsteden. Die kracht van superdiversiteit houdt ook in dat we onze jongeren moeten leren op elkaar en op de overheidsdiensten te vertrouwen. Dergelijke voorvallen – de twee die ik heb aangehaald, zijn geen uitzonderlijke voorvallen – zorgen ervoor dat dat ondermijnd wordt. Mijn eerste vraag aan u, minister, is heel concreet: hebt u daar signalen van ontvangen als minister van Jeugd, die verantwoordelijk is voor elke jongere in onze samenleving, dus ook voor hen die een verhoogde druk voelen door politiecontroles, door een zekere stigmatisering en door de recente actualiteit? Zo ja, hebt u daar een actieplan rond klaarstaan om onze jongeren daartegen te beschermen en te leren omgaan met de sfeer en de bedreiging die onze samenleving is binnengeslopen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik ga eerst in op de algemene problematiek die u aanhaalt. Met het onderzoek dat we financieren met betrekking tot jongeren, zoals dat van het JeugdOnderzoeksPlatform (JOP), krijgen we een genuanceerd beeld van de hele problematiek die u terecht aanhaalt. Er zijn problemen die we niet mogen negeren, maar met het overgrote deel van de Vlaamse jeugd gaat het gelukkig goed, en dat mogen we ook zeggen.

De beeldvorming over kinderen en jongeren in het algemeen proberen we in elk geval positief bij te stellen, onder meer via het Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan,

meer bepaald in het hoofdstuk 3, 'Jong zijn'. Kinderen en jongeren hebben hun plaats in Vlaanderen. De Vlaamse overheid is zich ervan bewust dat 'jong zijn', met respect voor elkaar en voor andere generaties, zich niet in het luchtledige afspeelt. We geven kinderen en jongeren de kans om zichzelf te zijn en zich uit te drukken in de samenleving. We willen het positieve dat kinderen en jongeren ondernemen, in de kijker zetten, zowel in de media als via het ondersteunen en het subsidiëren van het brede jeugdwerk.

De Vlaamse Regering investeert in projecten die inzetten op correcte beeldvorming in het actieplan radicalisering. Ik verwijs naar doelstelling 11: 'We maken werk van een actieve Vlaamse publieksdiplomatie en zetten in op een correcte beeldvorming'. Bovendien maak ik, samen met collega Homans, via de projecten positieve identiteitsvorming ook werk van de beeldvorming over jongeren.

Ik ben het absoluut met u eens dat we verder moeten kijken dan het preventie- en radicaliseringsverhaal en wanneer racisme aan de orde is, moeten we hier zeer sterk op reageren. Ik heb in die zin de aanbevelingen van de Kinderrechtencoalitie over de effecten van racisme en discriminatie op het welbevinden van kinderen en jongeren voor ogen omdat daar meer specifiek ingegaan werd op elementen van onbewust racisme. We zijn nog aan het kijken welke acties we op korte termijn in dit verband kunnen ondernemen.

Daarnaast hanteren zowel het Kenniscentrum Mediawijsheid als de openbare omroep een mediastrategie om polariserende berichtgeving tegen te gaan. De openbare omroep heeft een voorbeeldfunctie te vervullen inzake diversiteit. In de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT zijn daar trouwens ook nieuwe en ambitieuzere doelstellingen opgenomen – op initiatief van de VRT zelf, dat moet ik benadrukken. Ze wilden daar verder in gaan dan wij oorspronkelijk voor ogen hadden. De nieuwe beheersovereenkomst waarborgt dat de openbare omroep de nodige aandacht blijft hebben voor alle kinderen en jongeren, zowel in algemene programmering als in de specifieke programma's rond actuele maatschappelijke kwesties.

Dan is er ook het traject rond diversiteit in het jeugdwerk. Met de Vlaamse Jeugdraad en met het Burgerkabinet wil ik in elk geval ook jongeren met een migratieachtergrond in een positief daglicht stellen, niet alleen zij, maar de volledige jeugd. Dat zal een gedeeld positief daglicht zijn of er zal geen daglicht zijn. Ik wil daarbij ideeën en initiatieven verzamelen om hen nog meer en beter te betrekken bij het jeugdwerk. We hechten belang aan wat er leeft bij de bevolking, welke noden men ziet en op welke manier de burger kijkt naar bepaalde punten van discussie binnen het beleid, ook het jeugdbeleid. Uiteraard is het absoluut noodzakelijk om nog meer dan vandaag kinderen en jongeren van vreemde origine zelf aan het woord te laten komen.

Ook via de No Hate-beweging probeer ik ook in Vlaanderen jongeren te motiveren om te reageren op discriminerende racistische beeldvorming en het zaaien van haat. Ook in de nieuwe cyclus van de gestructureerde dialoog zal het gaan over het empoweren van jonge mensen, met bijzondere aandacht voor maatschappelijk kwetsbare groepen.

Ik wil ook even ingaan op het specifieke geval in Kortrijk, zelfs al was dat lokaal. Dat leert ons als case, jammer genoeg, wat er fout kan gaan en hoe er een bepaalde vorm van herstel kan komen.

De dag nadat ik met de feiten geconfronteerd was, heb ik een gesprek gehad met de burgemeester van Kortrijk. Indien dat geen partijgenoot was geweest, dan had dat ook plaatsgevonden. Het stadsbestuur heeft begin december contact opgenomen met de kinderrechtencommissaris met het oog op een gesprek over bemiddeling en herstel. Dat gesprek heeft intussen plaatsgevonden tussen de korpschef, de ouders en de jongeren onder leiding van de kinderrechtencommissaris omdat

hij daar een bepaald gezag en een bepaalde methodologische ervaring in heeft. Er was ook een vertegenwoordiging van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding (CGKR) aanwezig. Dat was een goed gesprek, in een constructieve sfeer. De feiten en de reactie van de korpschef kwamen aan bod en de jongens hebben aan de korpschef duidelijk kunnen maken dat ze de interventie als zeer negatief hebben ervaren. Ze zijn ervan overtuigd dat hun huidskleur een rol speelde. De ouders vroegen meer aandacht voor de communicatie tussen politie en ouders. De korpschef maakte aan de jongens en hun ouders duidelijk dat hij geen enkele vorm van racisme in zijn korps tolereert, toonde begrip voor het feit dat het bedreigend kan overkomen als je niets misdoet, wat in het geval van de jongeren het geval was, en benadrukte ten slotte de absolute onschuld van de jongens en hun gezinnen.

Men heeft ook een aantal lessen proberen te trekken uit deze herstelbemiddeling. Het Kinderrechtencommissariaat heeft de politie van Kortrijk aanbevolen om na te gaan hoe ze onnodig geweld tegenover minderjarigen kan vermijden. Zeker wanneer de minderjarigen zelf geen enkele vorm van gewelddadig gedrag vertonen, kan geweld door de politie onmogelijk de eerste reactie zijn. Het Kinderrechtencommissariaat heeft de politie ook gevraagd om in alle interventies waarbij minderjarigen betrokken zijn, zorgvuldig met de ouders te communiceren. Ook in de opleiding van politieagenten zou deze thematiek, zelfs al komt die daarin aan bod, nog meer aandacht moeten krijgen. De korpschef heeft verklaard met deze aanbeveling rekening te willen houden. Het stadsbestuur heeft zich vervolgens aangesloten bij deze conclusies en aanbeveling.

'Incidents will happen', jammer genoeg, ik sluit dan ook niet uit dat dit niet het laatste was. Het is wel goed dat het proces dat daarop is gevolgd, ook vanuit de lokale autonomie goed heeft gewerkt. Of dat nu in Kortrijk is of elders, dat kan een goede voorlopige conclusie zijn.

Het herstelmoment heeft plaatsgevonden. Wij willen in algemene zin ook de beleidsparticipatie van jongeren verhogen. Daarom wil ik even teruggaan naar de vertaling daarvan in operationele doelstelling 7.1 van het Jeugd- en Kinderrechtenbeleidsplan dat we net hebben besproken. Het blijft een ijkpunt waar wij zelfs in gevallen als dit naar kunnen terugkeren en dat wij als springplank gebruiken om bijkomend beleid op te grondvesten.

Onder doelstelling 7.1 van dit plan staat: "De Vlaamse overheid versterkt de expertise van medewerkers bij overheden, voorzieningen en organisaties rond participatie en hun participatieve basishouding met extra aandacht voor de levensdomeinen Welzijn, Onderwijs en Werk." Deze doelstelling moet iets teweegbrengen in opleiding en vorming van mensen in bepaalde beroepscategorieën die werken met kinderen en jongeren opdat hun participatieve houding een natuurlijke zaak wordt. Ook politiemensen horen daar wel degelijk bij.

We gaan ook concreet inzetten op kinderrechteneducatie. Wanneer het Kenniscentrum Kinderrechten ons meer in detail kan en zal aangeven waar precies de lacunes zijn, zullen wij daar vervolgens beleid aan koppelen.

Ik sta open voor overleg met de jeugdsector. Ik geloof sterk in de emanciperende kracht van het jeugdwerk an sich. Ik blijf dus inzetten op organisaties die zich specifiek richten op jongeren die het moeilijker hebben in onze samenleving. Zij proberen net de kloof tussen jongeren en politiediensten mee dicht te rijden. Ik vind dat bijzonder waardevol werk, en zal hen ook ondersteunen waar mogelijk.

Ik pleeg daarnaast ook overleg met de minister die bevoegd is voor de inburgering en de integratie. We maken werk van het versterken van de betrokkenheid van mensen van buitenlandse herkomst bij het lokale en Vlaamse beleid. We kijken na wat succesvolle methodieken zijn van beleidsparticipatie en belangenbehartiging

van jongeren van buitenlandse herkomst. Dat is inderdaad een van de meer dringende thema's waarover we met hen van gedachten willen wisselen.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Ik had inderdaad ook benadrukt dat mijn vraag het lokale geval van Kortrijk overstijgt. Het had nooit mogen gebeuren maar het toont wel aan hoe dit op een goede manier samen met de kinderrechtencommissaris, de jongeren, hun ouders en de politiediensten kan worden afgehandeld. Maar jammer genoeg zijn er veel meer gevallen in onze steden waar we niet dezelfde afhandeling zien, waardoor jongeren en hun ouders op een bepaalde manier een soort van 'closure' kunnen krijgen. Ik verwijs naar het geval van de jongeman die in het shoppingcentrum Wijnegem tijdens zijn middagpauze een flesje water en rijstap ging halen. Hij werd gearresteerd met drie geweren tegen het hoofd gericht en is zonder verhoor opnieuw vrijgelaten. Daar was op geen enkele manier een deftige nazorg zoals wel in het geval van Kortrijk.

Er is ook het geval van een jongeman die een grappig bedoelde tweet stuurde op een netwerkmoment en die werd meegenomen door een strategisch interventieteam. Ook daar was er geen enkele vorm van nazorg.

Jongeren praten met elkaar en verhalen worden gedeeld via sociale media. Sociale media zijn voor een deel het persagentschap van de jongere generaties. Verhalen worden daar ontzettend snel gedeeld. Het verhaal dat zij daar delen, is dat het moeilijke tijden zijn en dat het eerste slachtoffer daarvan de jongeren zijn met een ander voorkomen en andere roots. Die verhalen zijn ontzettend kwalijk, zeker op een moment dat de toon die we zoeken, net een toon van verbondenheid moet zijn.

U hebt het perfect verwoord: het zal een gedeeld positief daglicht zijn of het zal geen daglicht zijn. Dat vat het heel mooi samen. Als die verhalen worden gedeeld, dan zorgt dat er echter voor dat heel veel jongeren zich vragen beginnen te stellen, kwaad worden, zich tegen dingen beginnen af te zetten, en dat kunnen we nu missen als kiespijn. U hebt zelf gesteld dat u daarin uw verantwoordelijkheid wilt opnemen, dat u wilt onderzoeken op welke manier u met jongerenorganisaties en met die jongeren het signaal kunt geven dat we op een andere manier willen omgaan met onze superdiverse samenleving, dat we de gevaren onder ogen willen zien, maar vooral minstens even sterk willen inzetten op de verbondenheid. Ik dank u voor uw antwoord. Ik zal dat ook blijven volgen. Ik meen immers dat u als minister van Jeugd ook dat verhaal van verbondenheid als geen ander op tafel kunt leggen. Andere ministers zitten vast ter zake, met eerst de veiligheid en allerlei andere zaken. Misschien is het ook een idee om enkele van die jongeren in dat kader van die superdiversiteit hier samen uit te nodigen en met hen in discussie te gaan, misschien ook met enkele parlementsleden, zodat u als minister heel duidelijk het signaal geeft dat we ook rechtstreeks naar hun verhalen willen luisteren, dat we daar ook mee bezig zijn en ook daarop een antwoord willen formuleren.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Voorzitter, ik kan de vraag van mijn collega alleen maar ondersteunen. Ik heb het jaarverslag van het Kinderrechtencommissariaat erbij genomen. Op pagina 81 lees ik: "Het Kinderrechtencommissariaat wijst al langer op de taak van de overheid om duidelijkheid te scheppen over wat minderjarigen kunnen en mogen verwachten van de politie. Alleen ontbreekt vaak duidelijke regelgeving over de relatie tussen minderjarigen en politie. Is die regelgeving er wel, dan blijft de informatie te vaak intern."

Minister, wilt u dat als minister van Jeugd aankaarten bij uw bevoegde collega's, om daar meer aandacht voor te vragen?

Bart Caron (Groen): Ik zou graag nog een elementje toevoegen, ter informatie. Er was de bekommernis om de kinderrechtencommissaris en het CGKR te betrekken bij de afhandeling van het dossier in Kortrijk. Die vraag is er niet alleen vanuit het stadsbestuur gekomen. Als Kortrijkzaan ken ik dat dossier toevallig goed. Er is ook door de ouders en via bemiddeling van mensen van bij ons contact opgenomen met die kinderrechtencommissaris en dat CGKR, net als door u. Dat lijkt me een voorbeeld van een goede manier om dit af te handelen, als diverse betrokken partijen in verschillende posities in een conflict of incident eigenlijk dezelfde aanzet geven voor de bemiddeling en voor het herstel. Men moet dat natuurlijk vermijden, zoals de collega's Annouri en Soens hebben aangegeven. Het lijkt me echter zinvol en interessant, omdat dat voorstel er van verschillende kanten is gekomen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik dank de heren Caron en Annouri voor de afrondende bedenkingen, die ik deel. Mevrouw Soens, ik wil uw suggestie van wat dichterbij bekijken. Ik wil dat zeker doen, maar ik wil er alleen een iets concreter zicht op krijgen wat we daar dan precies mee kunnen doen. U mag daar echter zeker op terugkomen. Het lijkt me een goed denkspoor.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Cindy Franssen aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over gratis zendtijd voor de sector van de gezondheidspromotie – 721 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Cindy Franssen (CD&V): Voorzitter, minister, geachte leden, de Franse Gemeenschap stelt al enige tijd gratis zendtijd ter beschikking aan de sector van de gezondheidspromotie. Daarmee willen zij onder andere de krachtlijnen van hun decreet met betrekking tot gezondheidsbevordering ondersteunen. Dit is een vrij uniek voorbeeld. Zowel de Franstalige commerciële omroepen als de openbare omroep vallen onder deze regeling. Ze moeten gratis zendtijd ter beschikking stellen voor de sector van de gezondheidspromotie. De organisaties in kwestie kunnen jaarlijks hun campagnes indienen bij een commissie met experts. Die bepaalt dan of het concept van een dergelijke tv- of radiospot voldoet.

Voor de sector van de gezondheidspromotie is dat uiteraard een enorme steun. Bij een campagne gaat immers vaak het grootste deel van het budget naar de aankoop van zendtijd. Het is al te vaak ook opboksen tegen de betalende adverteerders uit de industrie, die grotere budgetten hebben om vaak iets ongezontere producten te promoten.

In uitvoering van de bepalingen in het Mediadecreet met betrekking tot de boodschappen van algemeen nut heeft de VRT een commissie voor humanitaire en maatschappelijke campagnes, waar onder andere liefdadigheidsorganisaties en de sector van de gezondheidspromotie campagnes kunnen indienen. Uitzonderlijk maakt men echter slechts kans om één week per jaar gratis zendtijd te krijgen, waarin vijf gratis spots worden vertoond. De impact van die vijf spots is meestal vrij gering. Bijgevolg koopt de organisatie meestal nog extra mediaruimte om de effectiviteit van de campagne te vergroten.

Minister, ik stel u deze vraag omdat de Vlaamse overheid ook de taak heeft de bevolking maximaal te informeren over ziektepreventie, gezonde voeding, voldoende beweging, middelenmisbruik enzovoort. De Vlaamse Regering, en ook Vlaams

minister van Welzijn Vandeuren, gaat uit van de filosofie van 'health in all policies'. Dat betekent uiteraard ook dat men de gezondheids promotie in een ruime maatschappelijke context wil aanpakken. Een doelgerichte en brede communicatie is daar natuurlijk een aspect van.

Minister, hebt u reeds kennis genomen van de voornoemde regeling in de Franse Gemeenschap? Wat is de reden dat de Vlaamse Regering een dergelijke regelgeving nog niet heeft toegepast? Bent u eventueel bereid om die regelgeving in overweging te nemen? Hebt u hierover al overlegd met uw collega-minister? Bent u bereid om ter zake een soort kosteneffectiviteitsonderzoek uit te voeren, ook samen met het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin? Dat gebeurt de jongste tijd nogal veel als het gaat over gezondheidszorg. Dan gaat het zowel over de berekening voor de omroepen als over de bevordering van de gezondheids promotie. Dat is enigszins een kosten-batenafweging. Bent u daartoe eventueel bereid?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, geachte leden, de gratis zendtijd voor de sector van de gezondheids promotie in de Franse Gemeenschap wordt geregeld in een besluit van de regering van de Franse Gemeenschap van 18 januari 1995. Die regeling bestaat dus al geruime tijd. Dat besluit verplicht alle omroeporganisaties in de Franse Gemeenschap, zowel de openbare als de particuliere, om jaarlijks voor 1 februari aan de minister bevoegd voor het mediabeleid mee te delen hoeveel reclamezendtijd er werd besteed aan reclame voor geneesmiddelen, geneeskundige behandelingen en alcoholhoudende dranken. Het daaropvolgende jaar moeten de omroeporganisaties dan evenveel zendtijd gratis ter beschikking stellen voor de promotie van campagnes van de gezondheids sector. Die gratis zendtijd voor promotiecampagnes in de gezondheids sector moet de omroeporganisaties ook beschouwen als reclamezendtijd. In de Franse Gemeenschap maakten in 2013 tien promotiecampagnes gebruik van dit systeem, in 2014 negen en in 2015 zes.

Mevrouw Franssen, u vroeg me vervolgens of ik dat een goed idee vind en waarom een gelijkaardige regelgeving in Vlaanderen niet bestaat. In het algemeen kunnen organisaties uit de sector van de gezondheids promotie via de Vlaamse audiovisuele media het publiek bereiken met boodschappen van algemeen nut. Onder een boodschap van algemeen nut valt immers ook "elke boodschap over hun opdracht van algemeen belang, die uitgaat van sociale en humanitaire verenigingen of van verenigingen die behoren tot het domein van het algemeen welzijn, ongeacht de vorm en ongeacht de betaling of de betalingswijze". Dat staat in artikel 2, 3°, b), van het Mediadecreet. Daarnaast is er binnen de VRT de commissie voor humanitaire acties, die gratis publicitaire ruimte toekent aan humanitaire organisaties. In die commissie zitten VRT-medewerkers van diverse afdelingen. De leden van de commissie beslissen in eer en geweten, op basis van een reglement dat door de raad van bestuur is goedgekeurd. Bij die beslissing hanteren ze diverse criteria, zoals de spreiding van thema's, de spreiding doorheen de jaren en de vraag hoe vaak een bepaalde thematiek aan bod komt in de uitzendingen. Humanitaire organisaties kunnen dus gratis zendtijd krijgen, via een formulier dat kan worden gedownload op de website van de VRT. De organisaties die deze advertentieruimte krijgen, krijgen dan vijf spots op de radionetten en vijf spots op Eén of Canvas.

In de context van de gezondheids zorg heeft de commissie voor humanitaire acties van de VRT voor 2016 gratis zendtijd toegekend aan Dokters van de Wereld, Druglijn, Handicap International, Stichting tegen Kanker, Vlaamse Vereniging Autisme, Antigifcentrum, Rode Kruis-Vlaanderen, ALS Liga, MS-Liga, Centrum ter Preventie van Zelfdoding, Fonds voor Wetenschappelijk Reuma Onderzoek, Stichting Alzheimer Onderzoek en Anonieme Alcoholisten. Naast die organisaties in het gezondheids domein werden de gratis spots ook toegekend aan organisaties die zich bezighouden met maatschappelijk welzijn en organisaties voor ontwikkelingssamenwerking. De

voornoemde opsomming betreft dus enkel de cluster gezondheid. De verhouding tussen die domeinen varieert elk jaar. Bij de VRT zegt men me dat die verhouding gemiddeld 40 procent voor gezondheid, 30 procent voor maatschappelijk welzijn en 30 procent voor ontwikkelingssamenwerking bedraagt.

Jaarlijks zijn er gemiddeld 40 aanvragen, en 25 à 30 daarvan krijgen zendtijd. Dat is toch wel een vrij grote respons, gelukkig maar. Deze organisaties kunnen naast die gratis zendtijd bij de VRT ook nog bijkomende zendtijd aankopen, uiteraard volgens de normale regels. Ook andere organisaties kunnen die advertentieruimte aankopen. Dat spreekt vanzelf.

In de context van gezondheidszorg hebben onder andere de volgende organisaties in 2015 advertentieruimte aangekocht: de Stichting tegen Kanker voor Tabakstop, het Centrum voor Kankeropsporing voor de preventie en opsporing van darmkanker, het Centrum voor Kankeropsporing voor de preventie en opsporing van baarmoederhalskanker en het Centrum voor Evidence-Based Medicine (CEBAM) voor de campagne over het raadplegen van een arts in plaats van een zelfdiagnose te stellen door te surfen op het internet.

Graag wil ik er ook de aandacht op vestigen dat reclame-inkomsten voor alle omroeporganisaties belangrijke bronnen van inkomsten zijn. Voor de particuliere omroeporganisaties vormen ze zelfs de belangrijkste inkomstenbron. De verplichting om reclamezendtijd gratis ter beschikking te stellen voor promotiecampagnes van de gezondheidssector betekent natuurlijk objectief gezien een inkomstenverlies voor die omroeporganisaties. Ik wijs erop dat de Europese richtlijn reclamezendtijd beperkt tot twaalf minuten per uur.

Ik wil toch aangeven dat in het systeem van de Franse Gemeenschap de beschikbare zendtijd voor promotiecampagnes afhankelijk is van de hoeveelheid reclamezendtijd die het voorgaande jaar werd besteed aan reclame voor geneesmiddelen, geneeskundige behandelingen en alcoholhoudende dranken. Met andere woorden, hoe minder reclamezendtijd een omroeporganisatie besteedt aan reclame voor die drie producten of diensten, hoe minder zendtijd ze het daaropvolgende jaar gratis ter beschikking moet stellen voor gezondheidscampagnes. Ons systeem heeft geen last van dergelijke communicerende vaten, niet in positieve zin, maar ook niet in negatieve zin.

Op dit ogenblik is er nog geen overleg geweest met de minister bevoegd voor de volksgezondheid. Het Mediadecreet is duidelijk op dit ogenblik, zoals ik heb aangegeven. Het staat boodschappen van algemeen nut toe. Daarnaast is er binnen de VRT dus de commissie voor humanitaire acties, die gratis advertentieruimte kan toekennen, onder meer aan organisaties die zich inzetten voor gezondheidszorg. Indien mijn collega bevoegd voor de volksgezondheid hierover een overleg vraagt, wil ik daar zeker op ingaan, in de wetenschap echter dat we toch al een heel belangrijk instrument hebben.

Dan was er uw slotvraag over een kosteneffectiviteitsonderzoek. Vanuit het media-beleid is er op dit ogenblik niet echt nood aan een dergelijk onderzoek, maar als het Departement WVG een dergelijk onderzoek uitvoert, dan zal ik de resultaten met de nodige interesse vernemen.

De deur staat dus altijd open voor overleg en bijkomende initiatieven. Ik meen echter dat we met het systeem dat ik heb belicht, toch al een zeer behoorlijk antwoord kunnen geven op uw algemene becommernis dat er voldoende aandacht voor gezondheidscampagnes op televisie zou zijn.

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Cindy Franssen (CD&V): Minister, ik dank u voor het uitgebreide antwoord, en ook voor het overzicht van alle spots die er zijn. U benadrukt echter eigenlijk ook

enigszins wat ik daarnet al heb gezegd: vaak zijn die vijf spots op radio en televisie te kort om een effect te hebben op de bevolking, zodat de organisaties zelf extra zendtijd gaan aankopen. Dat is natuurlijk een zeer grote hap uit hun budget. Ik ben blij dat u zelf naar Tabakstop van de Stichting tegen Kanker hebt verwezen. Het waren zij die me daarover hebben aangesproken. Aan Vlaamse zijde krijgt men via de VRT, via de commissie voor humanitaire en maatschappelijke campagnes slechts uitzonderlijk een week per jaar gratis zendtijd. Ze kopen extra zendtijd aan. Dat komt al snel neer op 125.000 euro. In Wallonië is dat niet het geval, en daar zit het verschil.

De beide systemen hebben natuurlijk voor- en nadelen. In de Franse Gemeenschap is dat afhankelijk van de zendtijd voor andere, minder gezonde producten. Misschien kunnen we echter toch wel leren van elkaars goede incentives, kunnen we dit toch wel meenemen. Voor die organisaties kost dat immers natuurlijk wel bijzonder veel geld als ze nog extra zendtijd willen kopen.

Ik zal dit uiteraard ook aankaarten bij minister Vandeuren. Er zijn ook de gezondheidsconferenties die op ons afkomen. Misschien kan daar ook worden bekeken of een samenwerking ter zake tussen uzelf en minister Vandeuren mogelijk is.

Daar wil ik toch op aandringen, gelet op het feit dat we evolueren naar een samenleving waar chronische ziektes toenemen door allerlei zaken zoals te weinig bewegen en niet altijd juiste informatie over gezonde voeding. Mijn laatste bijkomende vraag daaromtrent is wanneer in de commissie voor humanitaire en maatschappelijke campagnes wordt beslist welke campagnes aan bod komen, of er ook wordt teruggekoppeld met de Hoge Gezondheidsraad en het kenniscentrum over wat gezonde voeding is en dergelijke meer. Het is misschien niet onbelangrijk om mee te nemen in het volledige verhaal als men beslissingen neemt over de uitzendingen die er zullen komen.

Bart Caron (Groen): Mevrouw Franssen, ik heb de voorbije maanden gespit in de problematiek van de boodschappen voor algemeen nut, in het bijzonder die uit de landbouwsector en van het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM). U kent ze wel, de goedgegemaakte spotjes, daar niet van. Ik heb onderzocht in welke mate die sporen met de gezondheidsdoelstellingen die de Vlaamse overheid heeft en wil bereiken. Uit dat onderzoek en de vragen die er ook zijn geweest aan minister Schauvliege – landbouw is een heel belangrijke speler en VLAM is een kamer van de Landbouwadministratie – , blijkt dat er niet wordt gerijmd. Wel houden binnen VLAM een aantal mensen de gezondheidsfacetten van de promotie in de gaten. Het zijn boodschappen voor algemeen nut. Die hebben de beeldvorming bij het publiek dat als de Vlaamse overheid iets van algemeen nut promoot, dat toch alleen iets goeds kan zijn. Maar neen, die boodschappen van VLAM worden de ether ingestuurd a rato van de bijdragen die de sectoren in de landbouw leveren. We hebben een heel grote varkenssector bijvoorbeeld, waardoor er heel veel tijd aan promotie voor varkensvlees wordt besteed. Ik zeg niet dat het niet mag. Ik zeg wel dat het helemaal niet in overeenstemming is met de gezondheidsdoelstellingen. Ongewild toont de vraag aan dat de ene Vlaamse administratie de andere tegenwerkt, of positiever uitgedrukt, dat ze elkaar in ieder geval niet versterken.

Ik wil ervoor pleiten dat er wat meer afstemming op elkaar zou komen, los van de inkomsten die de VRT zou derven. De boodschappen van algemeen nut worden immers betaald door VLAM, dat geld krijgt van de sectoren. Ik heb er ook voor gepleit om de gezondheidsdoelstellingen direct mee te nemen in de weging en in de keuzes die worden gemaakt. Ik breng dus een derde speler in het verhaal binnen. Naast media en gezondheidspreventie krijg je nu ook nog eens landbouw erbij.

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Cindy Franssen (CD&V): Ik volg natuurlijk vooral het luik welzijn op. Wie mij volgt, weet dat ik ook heel veel vragen stel over die terugkoppeling en samenwerking. Health en health policies zijn inderdaad bijzonder belangrijk. U weet dat de

Hoge Gezondheidsraad bezig is met een advies voor te bereiden rond gezonde voeding, dat moet worden omgezet in Vlaanderen naar een actieve voedingsdriehoek. Ik hoop dat men daar de zaken eens kritisch tegen het licht houdt. Er is een advies gekomen van de Hoge Gezondheidsraad over het beperken van transvetzuren in de voeding bijvoorbeeld. Er kunnen heel wat zaken worden opgelost binnen het preventieve gezondheidsbeleid door de voeding eens zeer grondig onder de loep te nemen. Elke sector en elk departement is daar een stuk bij betrokken. Ik ben zeker ook vragende partij om de sectoren beter op elkaar af te stemmen.

Bart Caron (Groen): Voeding is natuurlijk maar één facet van de thematiek, maar niet onbelangrijk.

Cindy Franssen (CD&V): Nu gaat het over de communicatie in het hele verhaal.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik wil gewoon op de bijkomende vraag van mevrouw Franssen aangeven dat ik bij de VRT zal opvragen hoe de mogelijke terugkoppeling of een andere dialoog met stakeholders verloopt. U hebt de Hoge Gezondheidsraad genoemd, maar er kunnen er nog andere zijn. Ik weet dat de VRT op dat vlak een open en consequent beleid voert, maar hoe het precies gaat, daarop moet ik u nu het antwoord schuldig blijven maar ik wil het navragen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Manuela Van Werde aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het verfilmen van Vlaamse literatuur – 694 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Manuela Van Werde (N-VA): De Vlaamse overheid ondersteunt via het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) de audiovisuele industrie in Vlaanderen in de brede zin van het woord. Als ik even naar de website van het VAF ga, dan lees ik: "Het Vlaams Audiovisueel Fonds voert in opdracht van de Vlaamse overheid een aantal taken uit die voornamelijk gericht zijn op de ondersteuning van de Vlaamse audiovisuele creatie. Dit takenpakket behelst zowel de voortgezette vorming van professionals en praktijkgericht onderzoek, de (financiële) ondersteuning van het creatieproces zelf, als de promotie van deze Vlaamse audiovisuele creatie."

Onze film-, televisie- en zelfs onze gamessector plukken daarvan de vruchten. Mijn vraag is dan of ons audiovisueel beleid misschien ook oog heeft voor de Vlaamse literatuur. We hebben vorig jaar gezien dat er vier Nederlandstalige verfilmingen waren van een boek. De spoeling voor de verfilmde Vlaamse literatuur is veel dunner. Het is niet zo dat er hier minder werken opduiken die het verfilmen waard zijn. We hebben ook heel getalenteerde scenaristen. Bovendien blijkt uit de praktijk dat er bij de verfilming van een boek vaak sprake is van een win-winsituatie. Een verfilming doet het boek verkopen, en in de andere richting is een boek dat bekend is, een hefboom voor het bioscoopbezoek. Dat was bijvoorbeeld het geval, bij mij dan, bij 'De helaasheid der dingen'. Ik ben dat boek gaan lezen nadat ik de film gezien had. Intussen loopt 'Problemski Hotel' in de bioscoop, ik heb dus nog een boek op mijn lijstje staan. 'Vele hemels boven de zevende' van Griet Op De Beeck, is een boek dat ik persoonlijk heel mooi vind. Het was een debuut. Ik ga het zeker ook bekijken in de bioscoop, ook omdat Jan Matthys een regisseur is die de dingen heel gevoelig in beeld kan brengen. Dat zal dus heel mooi worden, verwacht ik.

Misschien kunnen we ons de vraag stellen of het filmbeleid voldoende proactief werkt. Zou het VAF bijvoorbeeld auteurs en uitgevers, scenaristen, regisseurs en producenten meer kunnen helpen om elkaar te vinden? Als ik naar het takenpakket van het Vlaams Fonds voor de Letteren (VFL) kijk, zie ik veel overeenkomsten met dat van het VAF. Ik citeer nu van de VFL-website: "Het VFL-beleid is gericht op de ondersteuning van creatie, productie, presentatie en omkadering. Hiertoe verleent het VFL subsidies, informatie en documentatie. Het VFL organiseert en financiert ook projecten, samenwerkingsplatforms en andere initiatieven." Net zoals het VAF zet het VFL sterk in op promotie in het buitenland, en VFL-directeur Koen Van Bockstal verwijst daarbij onder andere naar de Frankfurter Buchmesse in 2016, waar, opnieuw volgens de VFL-directeur, literaire activiteiten zullen worden ontwikkeld in zeven Duitse steden, binnen een ruim kunst- en cultuurprogramma. Vlaanderen heeft volgens Van Bockstal voor het eerst keer in twee jaar kans om in de internationale belangstelling te staan.

Minister, als ik dan ook u nog mag citeren. U schrijft in uw visienota: "Het VFL zal de komende twee jaar, in nauwe samenwerking met het Nederlands Letterenfonds en alle betrokken actoren én in opdracht van beide ministers van Cultuur en de voltallige Vlaamse en Nederlandse regering, intensief werken aan de gemeenschappelijke gastlandpresentatie van Vlaanderen en Nederland op de Frankfurter Buchmesse in 2016. Dat gastlandschap vormt een uitgelezen kans om de Nederlandstalige literatuur en bij uitbreiding de cultuur uit de Lage Landen op dit internationale forum maximaal te profileren, dit in samenwerking met economische actoren uit het boekenvak en de creatieve industrie."

Zoals u zelf stelt in uw meest recente beleidsbrief, hoeft leesbevordering zich niet te beperken tot het beleidsveld cultuur, maar hebben ook media hun rol te spelen. Uit de nota van de Vlaamse Regering over de bijdrage van Vlaanderen aan de beurs in Frankfurt haal ik volgende passage: "Enerzijds wordt een unieke kans gegeven aan de uitgeverswereld en de culturele instellingen en creatieve industrieën van het gastland om op een internationale en efficiënte manier te netwerken. Anderzijds zorgt het gastlandschap ervoor dat literatuur, auteurs en boeken van het gastland beter bekend worden over de hele wereld."

Minister, bent u van mening dat het VAF in zijn filmbeleid voldoende aandacht heeft voor het verfilmen van Vlaamse literatuur? Bent u van mening dat het VFL in zijn werking bijzondere aandacht zou moeten hebben voor verfilming van Vlaamse literatuur en hiervoor zou kunnen overleggen met het VAF? Kan de Frankfurter Buchmesse volgens u een platform zijn om ook Vlaamse verfilmde literatuur aan een ruimer publiek in het buitenland te tonen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Er zijn in Vlaanderen geregeld verfilmingen van literaire werken. In uw vraag was er al sprake van 'Problemski Hotel' en 'De helaasheid der dingen' van Dimitri Verhulst en 'Vele hemels boven de zevende' van Griet Op de Beeck, dat nog niet gedraaid is, maar er zijn bijvoorbeeld ook de films 'Black' en 'Bo' naar werk van Dirk Bracke en de verfilmingen van boeken van Jef Geeraerts, 'De Zaak Alzheimer', 'Dossier K' en 'Double-face', deze laatste nog in voorbereiding. Ook de animatiefilm 'Cafard' van Jan Bultheel is een boekverfilming. In een verder verleden waren er ook de film 'Bloedbruiloft' van Dominique Deruddere naar een stripverhaal van Jean Van Hamme en 'Ex Drummer' van Koen Mortier naar het werk van Herman Brusselmans. 'Los' van Tom Naegels is verfilmd door Jan Verheyen en 'Groenten uit Balen' van Walter Van Den Broeck door Frank van Mechelen. De film 'Brak' van Laurent Van Lancker is gebaseerd op het boek 'De ontelbaren' van Elvis Peeters. Verder is er bijvoorbeeld ook een verfilming op komst van 'Sprakeloos' van Tom Lanoye door Hilde Van Mieghem en zijn er recent een aantal verfilmingsprojecten opgestart die nog in een embryonaal stadium zitten.

Het is zo dat een regisseur een boek verfilmt omdat hij of zij er op een of andere manier verliefd op geworden is en er een boeiende verfilming in ziet, en niet zozeer omdat het VAF het zegt. Het contacteren van de uitgever is in de meeste gevallen dan ook snel gebeurd, zodra een maker een producent heeft kunnen overtuigen van het unieke van zijn project. Dan kan het van start gaan. Het VAF ziet verfilmingen van boeken als een interessante manier om te putten uit de culturele en intellectuele rijkdom van de letteren. Maar ook het stimuleren van originele scenario's is belangrijk en legitiem. Daarom is het gezond dat beide praktijken in Vlaanderen naast elkaar bestaan en mooie resultaten opleveren.

Het VAF heeft wel al herhaaldelijk 'speeddatingsessies' georganiseerd op de jaarlijkse Boekenbeurs, waarbij Vlaamse uitgevers in contact werden gebracht met Vlaamse filmproducenten. Dit zijn goede initiatieven, die echter een beperkte impact hebben wegens de hogervermelde redenen: men heeft als kunstenaar niet altijd de fondsen nodig voor het vinden van het juiste boek om het te verfilmen. Ook op de Berlinale, het Filmfestival van Berlijn, is er steeds bijzondere aandacht voor literaire verfilmingen. Flanders Image, de promotie-afdeling van het VAF, is geregeld aanwezig op de events die in dit kader worden georganiseerd.

Het VFL overlegt wel degelijk al jarenlang op regelmatige tijdstippen met het VAF en de verfilming van literatuur is daarbij een constant thema. Telkens wanneer er opportuniteiten zijn, is er de bijna automatische reflex van het VAF en het VFL om daar meteen contact over op te nemen. Het uiteindelijke resultaat is vanzelfsprekend steeds afhankelijk van de commerciële onderhandelingen tussen rechtenmanagers van de betrokken auteur en/of uitgever en de filmproducent, en daar hebben noch het VAF, noch het VFL een directe rol bij te spelen.

Het Nederlands Filmfonds, het Mediafonds en het VAF werken samen in het kader van de Frankfurter Buchmesse. Een eerste mooi en geslaagd voorbeeld zal de financiering van de documentaire reeks 'Vlaamse en Hollandse meesters' zijn, waarbij er door volbloed filmmakers korte documentaires van een hele generatie Nederlandstalige auteurs zullen worden gemaakt ter promotie van hun oeuvre en van de literaire rijkdom van de Lage Landen in het algemeen. Daarnaast wordt ook de mogelijkheid onderzocht om een gezamenlijk Vlaams-Nederlands filmfestival(etje) te organiseren in het kader van het gastlandschap, met verfilmde Nederlandstalige literatuur.

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Manuela Van Werde (N-VA): Dat is allemaal positief nieuws. Mijn vraag was inderdaad ingegeven door de bezorgdheid dat als je de expertise van het VFL, dat kwaliteit erkent, en van mensen die in beelden denken, zoals regisseurs, aan elkaar koppelt, je dan heel mooie resultaten krijgt. Als de twee partijen elkaar vinden, kan dat alleen maar een meerwaarde hebben. Het geheel is meer dan de som der delen. Ik ben dus blij om te horen dat er inderdaad regelmatig overleg is.

Het enige gevaar dat er misschien in schuilt als er nog meer films gaan verschijnen, is dat we, zoals de kranten vandaag schrijven, nog meer gaan leiden aan 'digibesitas'.

Bart Caron (Groen): Mevrouw Van Werde, volgende week komt het VAF op bezoek. Dat is het moment om daarop door te gaan.

Als ik uw vraag mag verruimen: volgende maand komt 'Achter de wolken' uit. Dat is een verfilming van een theaterstuk van Michaël De Cock. Het geldt ook voor het theater. Het geschreven woord is niet alleen het boek.

Maar ik vind het ook fijn dat het theater wordt verfilmd. Ik hoop dat op die manier in de toekomst mensen die naar de film gaan of op televisie naar een film kijken, niet alleen de stap naar het boek, maar ook naar het theater zullen zetten. Die wens wil ik hier graag uiten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Caroline Bastiaens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de uitvoering van de interne staatshervorming in het beleidsdomein Cultuur – 718 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, 1 januari 2016 is eigenlijk nog maar net voorbij en ik kijk al – niet té reikhalzend – uit naar 1 januari 2017. Dat is namelijk het moment waarop we een nieuwe stap zullen zetten in de interne staatshervorming, namelijk het uitkantelen/inkantelen van de provinciale persoonsgebonden bevoegdheden, zoals dat heet in het 'Wetstraatees'.

Het voorbije jaar hebben we het er al een paar keer over gehad, en u hebt ook al in grote lijnen aangegeven hoe u naar deze problematiek kijkt. Op het einde van vorig jaar hebt u aangegeven dat u een aantal pistes voorbereidt en gesprekken voert, zowel met de provincies om een zicht te krijgen op de taken, als met eventueel ontvangende lokale besturen of andere instellingen.

Alles stond echter on hold en was afhankelijk van het advies van de Raad van State dat er eind vorig jaar zou komen en er toen ook was.

Het advies van de Raad van State was eigenlijk dat er met heel de operatie in voorbereiding, mits een aantal opmerkingen, bedenkingen en vragen, wel mag worden verdergegaan. We staan op dit moment dus op minder dan een jaar van de eigenlijke overdracht.

Ik weet dat ik op zich heel vroeg op het jaar ben met deze vraag. Anderzijds – en dat weet u ook – is de onduidelijkheid of ongerustheid daarover heel groot. Ik wil u een uitgestoken hand bieden. We moeten samen nagaan hoe we daarmee op een goede manier kunnen omgaan en met welk traject. Er is onzekerheid bij heel veel betrokkenen, zowel ambtenaren bij de provincies als betrokken instellingen, verenigingen en organisaties die op de een of andere manier worden ondersteund, via het provinciaal beleid of via een van de 88 provinciale reglementen.

Die vragen zijn heel groot. We staan er nu voor. Hoe pakken we het aan? Wat is het traject dat voor ons ligt?

Minister, ik wil u een aantal vragen stellen. Ze zijn nogal concreet, maar het lijkt mij nuttig om langzaamaan in de diepte en naar die concreetheid te gaan.

Minister, in juli was er al een lijst met een voorstel van over te dragen instellingen. Welke probleemdossiers zijn er op dit moment nog, na de verdere gesprekken die u hebt gevoerd? Wanneer kan er een indicatieve lijst worden bekrachtigd? Mogen we veel wijzigingen verwachten ten opzichte van de lijst die circuleerde na juli van vorig jaar?

Verder is er ook het algemene provinciale beleid, bijvoorbeeld de ondersteuning van het vrijwilligersbeleid of het erfgoedbeleid. Hoe gaan we daar verder mee om? Welke concrete stappen ziet u tussen hier en 1 januari 2017?

Wat is de concrete timing rond de thematische cluster die u hebt voorgesteld voor de 88 provinciale reglementen? Het is de tijd van de nieuwjaarsrecepties. U komt dus veel mensen tegen. U zult ongetwijfeld bijna elke dag de vraag krijgen van verenigingen en organisaties hoe het zit met – kleine of grote – subsidies voor

volgend jaar. Ik herhaal dan altijd wat u hebt gezegd: "Ik wil zorgen voor een warme overdracht. Organisaties en verenigingen die vorig jaar iets kregen, zullen dat ook in 2017 krijgen." Ik reken daarop en zij met mij en ik denk ook met u. Maar dan zullen we een aantal – waarschijnlijk ook decretale – initiatieven moeten nemen om dat mogelijk te maken vanaf 1 januari.

Ook wat het provinciale personeel, de personeelsformaties in de verschillende provincies betreft, is er overdracht, niet alleen van de middelen, maar ook van het personeel. Minister, welk ijkpunt zult u daarbij nemen? We weten dat er op heel wat diensten de afgelopen maanden of het afgelopen anderhalf jaar wel wat mensen zijn vertrokken die het zekere voor het onzekere hebben gekozen. Maar om dat beleid te kunnen voortzetten, hebben we die mensen ook wel nodig. Minister, hoe kijkt u naar de personeelsformatie? Wat wordt daarin het ijkpunt?

U hebt ook al aangegeven te willen werken naar een decreet voor het regionaal cultuurbeleid omdat u denkt daarin een aantal opportuniteiten te kunnen vinden om een aantal van die provinciale bevoegdheden en provinciaal beleid daarin onder te brengen. Kunt u daarover ondertussen iets meer vertellen? Wat is uw manier van aanpak om daartoe te kunnen komen?

Eigenlijk geldt hetzelfde voor het decreet Lokaal Cultuurbeleid. Ook daaraan zullen er waarschijnlijk een aantal aanpassingen moeten gebeuren, aangezien daarin een aantal bepalingen staan met betrekking tot de provinciale taken. Ik denk onder andere aan het streekgericht bibliotheekbeleid. Hoe zullen we daarmee de komende tijd omgaan?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Uw vraag komt helemaal niet te vroeg, in de zin dat ze pertinent is wegens de ongerustheid die, zoals u zelf aangeeft, nog altijd wijdverbreid is op het terrein.

In de maanden oktober, november en december hebben we alle betrokken lokale besturen ontmoet. Die gesprekken waren zeer constructief. In een volgende fase organiseren we trilaterale gesprekken met de gedeputeerden van de provincies – de provincie komt dus weer aan tafel –, vertegenwoordigers van de lokale besturen – die al aan tafel zaten – en vertegenwoordigers van mijn kabinet en de administratie.

Welke probleemdossiers zijn nog niet uitgeklaard? Dat is het enige waarbij ik eigenlijk geen detail wil geven over het resultaat van alle besprekingen. De reden daarvoor is dat ik in eerste instantie hierover overleg wil plegen met mijn collega's in de Vlaamse Regering.

Tot op vandaag zijn er nog een aantal lokale besturen van wie we geen uitsluitsel hebben ontvangen of er al dan niet bereidheid bestaat om een instelling op hun grondgebied over te nemen. Die besturen zouden het dossier bestuderen en bespreken op het college van burgemeester en schepenen. Ik begrijp dat ook. In de komende weken zullen we hierover een definitieve beslissing nemen.

Wanneer zal de indicatieve lijst worden bekrachtigd? De lijst met toewijzing zal worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering bij de definitieve goedkeuring van het dossier. Dat loopt dus parallel met het ontwerp van decreet waarnaar u hebt verwezen. Ik wil me niet vastpinnen op een specifieke timing, aangezien de lead voor dit dossier bij minister Homans ligt. De Vlaamse Regering is zich er wel degelijk van bewust dat we nu in een – als ik het zo mag zeggen – stroomversnelling komen en dat het dus geen kwestie van maanden moet zijn, maar dat het korter – veel korter – zal zijn.

Welke wijzigingen verwacht ik nog te moeten aanbrengen aan deze lijst? De tekening is grotendeels gemaakt, er zijn nog een aantal onbeantwoorde vragen, maar

de wijzigingen zullen wel minimaal zijn. In grote lijnen zal het ingediende voorstel van 17 juli worden bekrachtigd. Ik heb u toen gezegd dat dat onze inschatting was. Die blijft ook overeind na de vele intensieve contacten met de lokale besturen.

Daarnaast gaat het over de andere provinciale initiatieven. U verwijst terecht naar de 88 provinciale reglementen die bestaan over de vijf provincies heen en die de rechtsbasis vormen voor het beleid en voor het verdelen van subsidies aan grote en kleine initiatieven.

Zoals u weet, heb ik het project in twee stappen opgedeeld. De eerste stap is de overdracht van de instellingen, want die is redelijk af te bakenen. Die oefening wil ik voleinden in het voorjaar van 2016. Dat heb ik daarnet al aangegeven. Daarna begin ik inderdaad aan de grotere oefening: een warme landing – ik neem uw woorden graag over – voor alle andere provinciale taken en bevoegdheden. Die zijn zeer talrijk en ook verschillend per provincie, wat normaal is.

Mijn kabinet en mijn administratie screenen momenteel grondig alle provinciale taken en bevoegdheden van de provincies op basis van de ontvangen inventarisatie van de provincies. Ik heb daar ondertussen een goed zicht op. Daarnaast krijg ik ook veel nuttige informatie vanuit de sector zelf. Dat wordt momenteel allemaal verzameld door mijn administratie.

2017 zal in elk geval een overgangsjaar worden van warme overdracht, waarin ik in eerste instantie het provinciale beleid zonder meer wil continueren. In mensentaal: alle initiatieven die subsidies ontvingen van de provincies, zullen die in 2017 ook nog ontvangen. De enige moeilijkheidsgraad is dat we ons richten op 2014 en dat er in 2015 soms een aantal sprongen zijn gebeurd. We willen garanderen dat er een volledige continuïteit is. We hebben even gedacht aan de terminologie 'we steken het in de diepvries', maar dat klinkt te negatief. Ik hou dan inderdaad eerder van de warme overdracht. Maar we spreken volledig over hetzelfde.

Daarnaast zal ik de aangegane engagementen van de provincies verder honoreren, ik denk hierbij bijvoorbeeld aan de herdenking 1914-1918, die om evidente redenen doorloopt tot in 2018. Die zullen we zonder meer voortzetten.

Verder wil ik de provinciale taken en bevoegdheden coördineren. Dat zie ik enerzijds door verankering in bestaande sectorale decreten. We denken dan in eerste instantie aan Erfgoed en aan het Kunstendecreet. Zo zullen bijvoorbeeld de regionaal ingedeelde musea en archieven worden opgenomen in het nieuwe Cultureel-erfgoeddecreet. De timing van het nieuwe decreet en het project afslanking provincies lopen hierin wonderwel parallel, wat een goede zaak is.

Anderzijds zal ik een nieuw regionaal decreet schrijven om een wettelijk kader te creëren voor de overige provinciale taken en bevoegdheden die Vlaanderen zal overnemen. In het voorjaar van 2016 zal ik het initiatief nemen om in overleg met de betrokken sectoren het nieuwe decreet te initiëren.

Daarmee is ook uw derde vraag over de concrete timing in behoorlijke mate beantwoord.

U ging ook in op de inventaris van het provinciale personeel. We hebben van de meeste provincies de personeelsinformatie ontvangen. Het ging om een stand van zaken op 1 september 2015. We stellen vast dat het budget voor die personeelsleden sterk verschilt van de budgetten die werden opgenomen in de provinciale jaarrekeningen 2014. In overleg met de provincies zal ik dit verder uitklaren. Het zit ook wel in de normale opeenvolging. Instellingen, initiatieven en personeel: alles hangt natuurlijk samen. De personeelsproblematiek zal nog een bijzondere uitdaging worden.

Wat zullen de krachtlijnen zijn van het voorontwerp van decreet over het regionaal cultuurbeleid en wanneer zullen die beschikbaar zijn? We zijn nog niet toe aan de details, het gaat voorlopig over heel ruwe penseelstreken. Op basis van de beschikbare gegevens uit de provinciale inventarisaties denken we voorlopig aan de volgende krachtlijnen voor het regionale decreet. Ten eerste denken we – uiteraard – aan het streekgericht bibliotheekbeleid. Het digitale en technische luik zou ik overdragen aan Bibnet. Daarnaast wordt de coaching wel door Vlaanderen overgenomen. Ten tweede gaat het over het implementeren van een regiogericht cultuurbeleid, zoals project- of meerjarige subsidies voor bovenlokale initiatieven. Ten derde denken we aan het verder ondersteunen van amateurkunsten zoals de koren en fanfares. Ten vierde betreft het ten slotte de verankering van specifieke regionale initiatieven.

Het is nog algemeen. Voorts wil ik er nog iets aan toevoegen: de verankering van de bestaande provinciale initiatieven rond kunst en erfgoed in onze bestaande decreten.

Een aantal zaken uit het decreet Lokaal Cultuurbeleid zullen in het kader van het nieuw regionaal decreet worden aangepakt. Daarnaast is er een decretale basis vereist voor de fusie van Bibnet en Locus. We overwegen om dit onderwerp in te brengen in het volgende verzameldecreet Cultuur.

Soms lijkt het alsof de zaken niet vooruitgaan, maar ze gaan wel degelijk vooruit. Ik heb toch al een aantal bijkomende dingen kunnen zeggen ten opzichte van twee of drie maanden geleden. Dat hoort ook zo. Het is ook wel zo dat we met dat ritme vooruitgaan. Ik wil het lokale werkveld ook de boodschap brengen – en ik zal blij zijn indien u die samen met mij wilt brengen – dat de subsidies die zij nu ontvangen, zullen worden overgenomen. Ik heb nu 2017 als overgangsjaar gebruikt. Wordt die overgang langer, dan zullen wij die periode wat langer maken. Op zich denk ik dat we er nu van moeten uitgaan dat de overgang één jaar zal duren en dat er na dat jaar een nieuw beleid zal zijn. Dat nieuwe beleid zal in hoofdzaak op continuïteit gestoeld zijn. In het kader van in te dienen nieuwe juridische instrumenten, zoals dat regionaal decreet, zullen we zeker verder overleg kunnen voeren.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het was een hele boterham, maar dat kwam natuurlijk ook doordat ik veel vragen had gesteld.

U gaf aan dat u de afgelopen maanden met alle betrokken lokale besturen hebt gesproken. Wanneer ik dus vragen krijg van lokale bestuurders die zeggen van niets te weten, mag ik dus zeggen dat ze zich moeten wenden tot hun burgemeester?

Minister Sven Gatz: Het gaat over de gemeenten op wier grondgebied er een instelling is. Zij hebben die delegatie zelf vastgelegd.

Bart Caron (Groen): Ik zou zeggen: het is een vraag om in de gemeenteraad te stellen.

Minister Sven Gatz: Over het algemeen waren die delegaties vrij divers en was het bijvoorbeeld niet alleen de burgemeester of schepenen, maar was het steeds een representatieve delegatie, ook aangevuld met administratie.

Ik denk dat de heer Caron een juiste suggestie deed voor een oplossing als er daarover lokaal een bepaalde onduidelijkheid zou bestaan.

Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, ik begrijp dat u daar nog niet in detail op kunt ingaan. Vragen staat vrij en vragen zijn helaas het enige instrument waar wij als parlementsleden over beschikken. Ik maak daar dan ook met veel plezier gebruik van.

Minister, u hebt de pech dat Pasen dit jaar heel vroeg valt. Ik veronderstel dat u voordien uw ei zult leggen. Dat hebben we ook in een ander dossier al gehoord.

Verder moeten we stap voor stap nagaan hoe een aantal zaken kunnen worden voortgezet.

Het ijkpunt is voor alles 2014, voor de personeelsformatie is dat echter 2015. Ik begrijp dat u voor een groot deel afhankelijk bent van de informatie van de provincies. Maar voor de continuïteit lijkt het me belangrijk dat 2014 ook het ijkpunt is voor de personeelsformatie. Zo kunnen we vermijden dat er hiaten vallen.

U wilt erfgoed laten samensporen met het nieuwe Erfgoeddecreet. Dat is logisch maar het betekent ook dat we af en toe een versnelling hoger zullen moeten schakelen. Met die oefening zijn we bezig.

Wanneer het gaat over kunst is me nog niet duidelijk hoe we daarmee omgaan. We mogen immers niet zomaar middelen uitdelen. Nominatieve toelages zijn niet erg structureel en ook sleutelen aan een decreet heeft zijn beperkingen. Het is me niet helemaal duidelijk hoe u dat zult aanpakken. U hebt een aantal heel rudimentaire krachtlijnen van uw regionaal cultuurbeleid aangegeven. Daar kunnen we de komende periode zelf over nadenken.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): De bezorgdheden zijn bij iedereen dezelfde. Minister, u hebt 2014 als ijkpunt genomen. Mijn vertrouwen in de provincies is niet oneindig groot. Ook in 2014 zijn er al verschuivingen gebeurd. Het kan niet de bedoeling zijn een 'accident de parcours' te hebben.

Wat het personeel betreft, kiezen sommige mensen voor zekerheid. Het is echter belangrijk de bestaande expertise en knowhow te behouden. Ik heb soms de indruk dat die overstappen zijn gebeurd op basis van bepaalde gevoelens die al dan niet werden versterkt door bepaalde uitlatingen van mensen in provinciale kringen.

U hebt het over een bevrozing tot 2017. Iedereen krijgt zijn geld zoals voorzien. U hebt het ook over een nieuw decreet voor regionaal beleid. We moeten het daar in deze commissie nog eens over hebben. Wij hebben daar bepaalde ideeën over, maar we moeten de tijd nemen om die grondig te bespreken. Wanneer het over kunst gaat, moet Vlaanderen zich bezighouden met wat relevant is. Wat de andere zaken betreft, moeten we bekijken hoe we die zullen ordenen en waar die zullen terechtkomen. De commissie kan daar in samenspraak met de sector een oplossing voor zoeken.

Het gaat in elk geval vooruit, niet verbazend goed zoals Raymond van het Groenewoud zingt, maar het gaat wel degelijk vooruit. Wij hopen de komende weken zacht te kunnen landen.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp.a): Ik heb zelf ook al meermaals vragen over dit onderwerp gesteld. Minister, ik heb begrepen dat u een ei gaat leggen vlak voor de paasvakantie. U zegt dat de subsidies in 2017 nog zullen lopen zoals vandaag, en dat is heel geruststellend. Op één vraag hebt u uw joker ingezet. Zo kunt u over de probleemdossiers nu geen uitspraak doen. Maar over hoeveel dossiers gaat het dan? En wat zijn de knelpunten? Hebt u goede hoop dat u daar zult uit geraken? Daar blijven de mensen uit de sector wel ongerust over. Het is voor de betrokken instellingen niet aangenaam en zenuwslopend wanneer zij nog altijd niet weten of wanneer ze te horen krijgt dat de lokale overheid hen niet moet hebben. Kunt u daar iets meer informatie over geven? Ik begrijp dat u geen namen wilt noemen maar u kunt misschien wel een aantal algemene knelpunten aangeven.

Bart Caron (Groen): De overname van het personeel van de provincies is een delicate zaak. Vraag is echter of u dat personeel zult overnemen of de kost van het personeel. Als alle culturele bevoegdheden van de provincies naar Vlaanderen of naar de gemeenten komen, dan is dat inclusief de administraties van de provincies die het cultuurbeleid opvolgen. Worden de mensen overgenomen of wordt de loonkost van de mensen overgenomen?

Minister, ik zou graag hebben dat het regionaal cultuurbeleid niet wordt beperkt tot wat van de provincies komt neerddwarrelen. Bij die gelegenheid moet ook worden nagedacht over de bredere potenties en functies die zo'n regionaal cultuurbeleid in zich kan dragen. En er zijn er heel veel. Ook in andere decreten zijn een aantal elementen aanwezig die kunnen worden verschoven, bijvoorbeeld de samenwerkingsverbanden over cultuurcommunicatie in het decreet Lokaal Cultuurbeleid of het erfgoedconvenant uit het culturele erfgoed. Ik zeg niet dat dit allemaal moet, ik nodig alleen uit om daar breed over na te denken. Als we rekening houden met de realiteit, zoals daar zijn bovenlokale cultuurcentra categorie A, dan duikt meteen een ander dilemma op. Organiseren we regionaal op basis van bestuursniveaus of op basis van werkvormen en disciplines? Dat zijn moeilijke vragen. Wanneer er echter een decreet Regionaal Cultuurbeleid komt, dan moet er wel voldoende vlees rond dat heen zitten. Het moet een voldoende gewichtig decreet zijn en niet een soort van restdecreet dat een aantal problemen ad hoc en voor korte tijd regelt.

In het cultuurbeleid van morgen neemt het streekgerichte aan belang toe. De schalen van de zaken die ik noem, zijn niet compatibel. Ik erken meteen de organisatorische problemen die daarbij komen kijken, maar het zou wel fijn zijn indien het bovenlokale in dezen een waardering zou krijgen. Minister, er zijn veel elementen die onder uw sturingsbevoegdheid zullen blijven, veel van de genoemde zaken vallen daar ook vandaag onder. Dat is dus een interne reorganisatie.

Minister Sven Gatz: We willen wel degelijk de personen overnemen en niet de enveloppes. Dat is het uitgangspunt.

Mevrouw Idrissi, het gaat om nog drie of vier instellingen. De discussies daarover hebben te maken met lokale ambities. Zelfs als wij de zekerheid geven dat zij op korte termijn de volledige lusten – middelen, personeel enzovoort – krijgen, dan is de vraag hoe een gemeente of stad dat bekijkt op middellange termijn. Daar zitten nog een aantal spanningsvelden. Ik vrees dat ik daar momenteel niet dieper kan op ingaan.

Wat de decreten betreft die enerzijds het licht zouden zien en anderzijds zouden worden aangepast, zijn de drie situaties verschillend. In het kader van onze conceptnota voor het nieuwe Erfgoeddecreet zullen we deze problematiek gewoon mee opnemen. We zijn daar nu al mee bezig zijn, dat wordt één geheel. Daar lijkt het me redelijk eenvoudig te liggen, toch voor dit punt.

Wat het Kunstendecreet betreft, hebben we al een voorbeeld of een referentie met een eerste overdracht van de middelen voor het provinciaal kunstenbeleid in 2014. Daarbij hebben we er op een ordentelijke manier voor gezorgd dat de instellingen die bovenop hun Vlaamse subsidie een provinciale subsidie kregen, die op een of andere manier behielden. We hebben een voorbeeld van hoe we dat kunnen doen en we kijken in eerste instantie naar die oefening.

Mijnheer Caron, ik zie het nieuwe decreet Regionaal Cultuurbeleid niet als een defensieve vergaarbak om zomaar alles van de provincies over te nemen, maar als een offensief decreet om, volgend op de discussies die hier al zijn gevoerd, de zaken die u hier onder meer hebt genoemd, mee op te nemen. Met andere woorden: ik zie hier meer opportuniteiten dan lasten. Op dat vlak zitten we volledig op dezelfde golflengte. Ik denk ook dat dit hier kamerbreed door de commissie wordt gedeeld.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, wat het Kunstendecreet betreft, volg ik u wanneer u zegt dat we daar al een oefening hebben gedaan. Het gaat dan wel over instellingen die al Vlaamse subsidies kregen en dus in het decreet vervat zijn. Nu gaat het over instellingen die daar nog niet in zitten en dat maakt het wel complexer.

De heer Caron drukte het heel plastisch uit toen hij zei dat het decreet regionaal cultuurbeleid wel wat vlees om het been mag hebben. U hebt een aantal elementen aangegeven met name dat de ondersteuning van de amateurkunsten daaronder kan vallen. Dat is heel belangrijk.

U hebt me erg ongerust gemaakt wanneer het gaat over de personeelsformatie. Ik begrijp dat u zegt dat u mensen overneemt. Op dit moment zijn over de verschillende provincies vijf mensen betrokken bij de opvolging van de wedstrijden, koren, harmonieën enzovoort. Dat waren er voordien tien. We krijgen dan ook het signaal dat hier hiaten dreigen te vallen. We moeten daar zeer voorzichtig mee omgaan, vooral ook in de sector van de amateurkunsten.

Om zeker positief te eindigen: u mag in ieder geval op mij rekenen. Het helpt ook al wel dat deze commissievergadering opgenomen wordt. Overal waar we dat kunnen, zullen we dus zeggen dat iedereen op beide oren mag slapen, alleszins al voor 2017, maar wat mij betreft ook daarna. Die zekerheid hebt u vandaag nog eens opnieuw gegeven. Ik zal die boodschap in ieder geval uitdragen en ik hoop dat de collega's dat samen met mij zullen doen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de renovatie van het Brusselse open talentenhuis Zinnema – 745 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp.a): Voorzitter, minister, u zult wellicht zelf ook al wel het filmpje op tvbrussel hebben gezien over de staat waarin Zinnema vandaag verkeert. Zinnema is een open huis voor de Brusselse amateurkunstenaars in al hun diversiteit die de grootstad Brussel rijk is. Het is een plek waar talenten worden ontdekt, ondersteund en geïnspireerd, maar ook een platform voor artistieke ontmoeting en samenwerking. Ze noemen zichzelf graag een talentenhuis. Kortom, het is een huis in volle ontwikkeling, artistiek, inhoudelijk en infrastructureel. Ik denk dat dat bij vriend en vijand ook zo wordt gepercipieerd.

Artistiek en inhoudelijk loopt het dus volgens de planning, maar qua infrastructuur iets minder. Normaal gezien zou Zinnema nu reeds gerenoveerd moeten zijn. De verbouwing van Zinnema was oorspronkelijk gepland voor het najaar van 2015 en is dan later verschoven naar februari 2016. Vandaag vernemen we echter tot onze grote consternatie dat die planning on hold staat. Van maart tot oktober 2016 zou Zinnema de deuren sluiten voor een belangrijke renovatie, maar door een vertraging bij de aanbestedingsprocedure moeten de werken worden uitgesteld. De gebouwen van het huidige Zinnema zijn dringend toe aan een grondige renovatie. Vooral de onthaalruimtes zoals de vestibule en de foyer, maar ook de schouwburg hebben een opknapbeurt nodig om de vele gebruikers, zowel de talrijke artiesten, organisaties en verenigingen als het publiek, in betere omstandigheden te ontvangen. Het is de administratie, namelijk het Fonds Culturele Infrastructuur (FoCI), die had gevraagd dat men daar één grote renovatie van zou maken. De jongste werken dateren natuurlijk ook al wel van begin jaren 90. Het is dus normaal dat dat gebouw begint te kraken, dat er heel wat dingen verouderd zijn.

Minister, vindt u het niet meer opportuun om te investeren in dat talentenhuis? Waarom wel of waarom niet? Welke problemen zijn er gerezen waardoor dit on hold staat? Kunt u een timing of overzicht geven van wanneer Zinnema kan rekenen op die renovatiewerken?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Zowel in 2015 als in 2016 voorzag en voorziet de begroting van het FoCI in middelen om te investeren in Zinnema. De openbare aanbesteding van 2015 leverde echter geen aanneembaar resultaat op om over te gaan tot een gunning van de renovatie tot dusver.

Ik geef even nog de stand van zaken met betrekking tot de budgetten en dergelijke meer. Bij de start van het dossier werd voor de renovatiewerken in een budget van 350.000 euro inclusief btw voorzien. Dat gold dan voor de renovatie van de ingang en de foyer en voor de toegankelijkheid van het pand. De renovatie van de grote zaal was niet inbegrepen in dat onderdeel. Na de opmerkingen van de brandweer werd er wel een extra budget goedgekeurd van 50.000 euro inclusief btw ten gevolge van de vereiste brandwerende beglazing. In totaal werd dat dus 400.000 euro. Voor de opfriswerken in de grote zaal werd een budget van 73.000 euro inclusief btw toegekend. Het vervangen van de klapzetels was niet inbegrepen in die werken. De vernieuwing van de zetels werd ingeschreven in de begroting 2016.

Bij de publicatie van de opdracht maakte de architect een raming van 583.504 euro inclusief btw, 110.000 euro boven het voorziene budget. Er werden voor deze opdracht twee offertes ontvangen. De laagste inschrijver zit helaas 43 procent boven de raming van de architecten.

Ik vind het zeker opportuun om verder te investeren in Zinnema, dat zult u weten. Een goede huisvesting is voor een organisatie belangrijk om in een degelijke werking te kunnen voorzien en bezoekers te ontvangen, maar natuurlijk moet dat kunnen gebeuren binnen de beschikbare middelen.

De regelgeving van de wet op de overheidsopdrachten schrijft voor dat er aan meer dan één kandidaat-inschrijver een prijsverantwoording moet worden gevraagd. In dit geval zijn dat er dus twee. Deze procedure is nu bezig. Op basis van het resultaat, dat begin februari bekend is, zal de architect het dossier moeten aanpassen en bijsturen, om het project alsnog binnen de voorziene middelen te kunnen realiseren. Het aangepaste bestek zal daarna opnieuw worden gepubliceerd. Een nieuwe timing kan worden gegeven nadat de omvang van de wijzigingen duidelijk is.

Ik ga zeer voorzichtig zijn: er is daar iets aan de hand met de aannemers. In het verleden was er veeleer sprake van een systeem waarbij de overheid met verwijlinteressen werkte. De aannemers kregen hun middelen dus later, maar waren daar niet altijd rouwig om, omdat die met verwijlinteressen werden gespekt. Op dit ogenblik spelen we korter op de bal. Zeer voorzichtig gezegd: ik onderzoek waarom bepaalde antwoorden van aannemers zoveel hoger zijn – 43 procent – dan het beschikbare budget. We weten dat die budgetten vaak niet volledig met elkaar stroken. Het is aan elke overheid om dat zo goed mogelijk te managen. We onderzoeken wat er in dit geval precies aan de hand is. Ik laat nu de administratie toch wel even haar werk doen ter zake. We gaan echter door met het project. Het zal worden gerealiseerd.

Ik begrijp dat het voor de organisatie nu slopende maanden zijn. Men moet veel tijd en energie besteden aan dossiers over stenen, aan de opvolging en dergelijke meer. Men kan zich minder met de artistieke werking bezighouden. Ik ben er echter van overtuigd dat we tot resultaten zullen komen. Het enige dat ik nu kan zeggen, is dat we begin februari de volgende stap kunnen zetten. Dat is niet veraf

meer. Ik hoop dat er in de komende maanden dan toch een aannemer kan worden gevonden en dat de werken vrij spoedig kunnen starten. Mevrouw Idrissi, de werken die moeten worden gedaan, zijn op zich niet zo complex. Dat is dan weer een voordeel. Maar goed, in plaats van dat men gedurende één werkingsjaar enigszins in de diaspora zijn werking moet voortzetten, dreigt het op die manier wel twee jaar te worden, en dat is niet goed. Er is echter sprake van bepaalde oorzaken buiten onze wil om, die we nu beter moeten leren kennen, om dan alsnog het project tot een goed resultaat te brengen, tot onzer beider tevredenheid.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp·a): Minister, ik dank u voor uw geruststellende antwoord. Ik twijfelde er ook niet aan dat u het project van Zinnema genegen bent en dat u voor die noodzakelijke werken gaat. Ik hoop dat die ook in hun volledigheid kunnen worden gerespecteerd. U zegt dat er iets aan de hand is, dat u niet goed weet wat, maar dat u dat wilt onderzoeken en dat u daar binnenkort een antwoord op zult hebben. Wanneer zult u dat hebben?

Minister Sven Gatz: Begin februari.

Yamila Idrissi (sp·a): Dan zult u weten wat er precies aan de hand is met dat overdadige bedrag van de aannemers. Oké, dat is niet zo veraf meer. Ik hoop dat er dan heel snel kan worden overgegaan tot die noodzakelijke werken en dat we het in deze legislatuur nog mogen meemaken dat we samen de opening van de nieuwe Zinnema kunnen bijwonen. Ik dank u.

Minister Sven Gatz: Ik had u graag met honger naar het middagmaal gestuurd, maar u bent deze keer volledig voldaan, zie ik.

Yamila Idrissi (sp·a): Dat gebeurt niet dikwijls.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.